

hovedet ikke blev muligt at have med fremmed Sukker at gøre. Det er et for stort Indgreb i den fri Handel.

Jeg mener derfor for det første, at den Forhøjelse af en Øre, der er foreslaaet i 2den Position for indført Sukker i de første 4 Aar, ikke er nødvendig. Man kan blive staaende ved de nuværende 6 Øre. Dernæst mener jeg, at man med Hensyn til Polarisationen i den samme Klasse ikke bør gaa under de tidligere foreslaaede 94 pCt. og i hvert Fald ikke længere ned end til 92. Endelig vil der mulig være Anledning til at forhøje Polarisationsprocenten i øverste Klasse, hvor den nu er ansat til 98. Det er et Spørgsmaal, om man ikke skulde gaa til 99 eller i alt Fald til 98,5.

Det er disse Ændringer, jeg mener ere absolut nødvendige og det af to Grunde. For det første for ikke aldeles at slaa den sidste Rest af Forretning med indført Sukker ihjel, og for det andet for ikke at knuse et enkelt Raffinaderi, som ikke har nogen Roedyrkere bag sig, og som ikke kan eksistere efter det Forslag, her foreligger. Jeg mener, man har et skyldigt Hensyn at tage dertil.

Med Hensyn til Princippet for Behandlingen af Sukkeret staar jeg noget tvivlende over for Overgangen fra Bedømmelsen efter Amsterdammer Standard til Bedømmelse efter Polarisations. Jeg erkender, at det vistnok vil være det retfærdigste at benytte Polarisations, naar den kan udføres nøjagtigt. Det er jo saa, at adskillige lyse Sukkere, som ere komne højt op ved Standardprøven, endogsaa til 19—20, maaske ikke polarisere mere end 93—94 pCt. Men det er lige saa sikkert, at gode, kraftige, mørke Sukkere, som endogsaa ere komne ned under 18, maaske polarisere 96—97—98 pCt. Jeg er imidlertid bleven noget betænkelig ved Udtalelser, der ere fremkomne i et Andragende, hvoraf det ses, at der ved Indsendelse af den samme Prøve til et herværende Laboratorium har vist sig en Forskel fra en ringe Brøkdelen op til 3 pCt. Endnu mere betænkelig er jeg bleven ved Udtalelser faldne i Folketinget om, at ved ensartede Prøver sendte til 8 forskellige Laboratorier i Danmark og Tyskland er man endogsaa kommen til en Forskel af 7,2 pCt. Kan man ikke komme Forholdet nærmere, vil jeg anse det for meget betænkelig at gaa fra det prøvede til det uprøvede. Men det kan jo være, at man, naar hele den Metode, man nu agter at indføre, bliver mere kendt, saa kan undgaa disse Unøjagtigheder. Jeg an-

tager, at det vil blive ret besværligt ved Toldklarering af større Ladninger at anvende Polarisations. Men skal dertil komme, at denne bliver lidet betryggende dels for Statskassen og dels for Importørerne og Raffinaderierne, ved at der bliver for store Spring, synes jeg, det bliver ret betænkeligt. En ganske anden Ting er det, om Toldteknikerne kunde anvende begge Dele i Forening. I alt Fald gælder det om at finde en Maade, som er betryggende, men, som sagt, kan man finde en saadan ved Polarisations, vil det være det retfærdigste Princip. Det er Sukkerets Kraft, der har Betydning, ihvorvel Farven ogsaa spiller en Rolle ved at gøre det mere sælgeligt.

Med Hensyn til den pekuniære Side af Sagen staar man jo meget uvis. Jeg tror end ikke, at den højtærede Minister har villet fremkomme med noget positivt i saa Henseende; i alt Fald har jeg ikke set noget derom hverken i hans Udtalelser eller i Bemærkningerne til Lovforslaget. Men det staar for mig saaledes, at med Hensyn til Indførselstolden vil der ikke blive nogen stor Difference for Statskassen. Den første Position vil give en lille Mindreindtægt, maaske 60,000 Kr.; den anden Position vil i de første 4 Aar give en forøget Indtægt. Og med Hensyn til Sukkerafgiften, der i de senere Aar har varieret mellem 2 Mill. og 2,200,000 Kr., antager jeg, man kan paaregne en Merafgift af et Par pCt. efter de Forandringer, der ske med begge Satser. Statskassen vil altsaa ikke i nogen væsentlig Grad blive berørt.

Hvad der derimod har Betydning, er Nedsættelsen i Beskyttelsen. Den højtærede Minister har jo under Behandlingen i Folketinget udtalt, at denne Nedgang vil dreje sig om ca. 880,000 Kr. Den ærede Minister lægger jo særlig Vægt paa, at denne Nedgang i Beskyttelsen bliver en Lettelse i Forbrugstolden af omtrent 1 Mill. Kr. Det er jo ganske vist et Beløb, men ikke noget overordentlig betydeligt Beløb, særlig ikke i Forhold til Nedsættelsen ved Loven af 1891, hvor man kom til en Nedsættelse paa 4½ Øre pr. Pd. Sukker. Det var noget, der kunde føles og fornemmes. Det andet vil man ikke lægge meget Mærke til. Imidlertid er det behageligt for Statskassen, at en saadan Nedgang i Forbrugstolden kan finde Sted uden egentlig at føles af den. Jeg tror imidlertid, at Nedsættelsen af Beskyttelsen ikke vil indskrænke sig til at paaføre Sukkerindustrien 880,000 Kr.s Tab, jeg tror, Tabet vil blive større. Jeg har søgt at